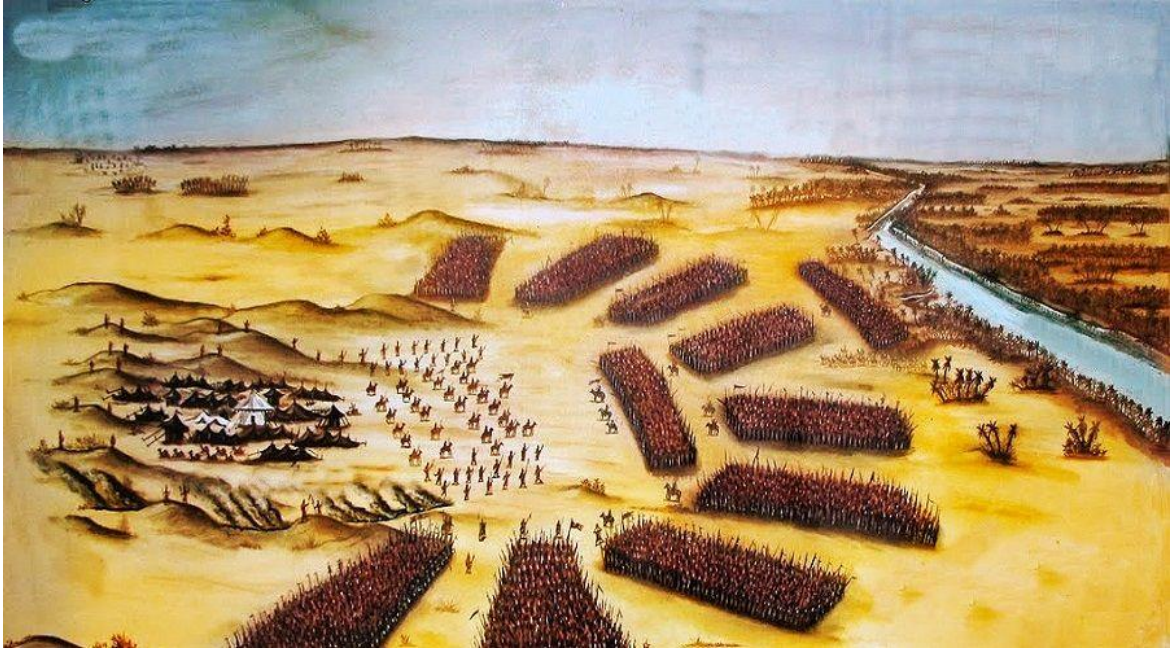

Artık vakit Kербela -3-

**İmam Hüseyin (a.s.) Abbas öldürüldüğü zaman şöyle buyurmuştur:
'Belim şimdi kırıldı, çarem kalmadı ve düşmanlarım sevinmeye başladılar'**

18.08.2021 Bu yazı tarihinde yazıldı

Ebu Şa'sa Kindi, Hâşim b. Vakkas, Züheyr b. Kayn, Hanzale Şibami, Seyf b. Haris, Malik b. Abde, Ebu Zer Gıfari'nin azadlı kölesi Cevn, köle Firuzan, Haşim b. Utbe, Mehmed b. Mikdad, Abdullah bin Ducane, İmam Ali'nin kölesi Sa'd, Sa'd, Rebia oğlu Kays, Süveyd oğlu Şiys, Karat oğlu Ömer, Müslim ve Hammat, İmam Hüseyin (a.s) ve Ehl-i Beyt'i için tek tek meydana çıkıp, onlarca melunu öldürüyor ve şahadete eriyorlardı.

İmam Hüseyin'in (a.s.) ashabından birinin **Türk olan kölesi Vazih,** düşmanla kahramanca savaştıktan sonra yere yıkıldı. İmam Hüseyin'i (a.s.) yardımına çağırdı. İmam (a.s) geldi ve boynuna sarıldı. Son nefeslerini büyük bir iftiharla yaşayan **Vazih [Türk asıllı köle]** ; "Kim, benim gibi olabilir. Resulüallah'ın (s.a.v.) evladı yanaklarını, yanaklarıma dayamış." Diyordu. Bu hal üzere o da şahadete erdi.

Ömer b. Cünade, 11 yaşındaydı ve İmam Hüseyin'in huzuruna çıkıp, savaşmak için izin istedi. İmam (a.s); "Bu, babası öldürülen bir gençtir, annesi onun savaş meydanına gidip öldürülmesine razı olmayabilir" dedi.

Ömer, İmam'ın (a.s.) bu sözünü duyar duymaz; "**Hayır, Allah'a and olsun ki, canımı sana feda etmeyi ve kanımı, senin yolunda dökmeyi annem emretmiştir**" dedi.

İmam Hüseyin, bu cevaptan sonra Ömer'e izin verdi. Ömer'de kahramanca çarpıştı. O melunlar, Ömer'i şehit edip başını, bedeninden ayırıp çadırlara fırlattılar. Bu erlerin yanında, ashaptan on beş kişi bir seferde olmak üzere sadece öğle vaktine kadar İmam Hüseyin (a.s.) ashabından elli üç kişi şahadet şerbetini içti...

Ehl-i Beyt'ten Abdullah b. Müslim b. Akil ortaya çıkmak için izin istedi. İzni alan Abdullah meydana indi. Abdullah, Yezid'in askerlerine Ehl-i Beyt'in kutsallığını ve onlara düşmanlık edenlerin sonlarını anlattıktan sonra Yezid ordusundan **Kuddame'ye** döndü ve "Ey Kuddame! Sen zamanımızın en yiğit kimsesisin. Bu Hâşimoğlu pehlivanının karşısına çık! Şerrini üstümüzden at" dedi.

Hz. Hüseyin

Bahtsız Kuddame, saadet sahibi Abdullah'ın karşısına çıktı. Abdullah susuzluktan yorgun düşünce bir köşeye çekildi ve mızrağı elinden bıraktı. Bahtsız Kuddame, Abdullah'a süngü salladı. Abdullah (a.s) süngüyü Kuddame'nin elinden aldı ve bir vuruşta onu öldürdü. Sonra savaş meydanına döndü. İbn-i Sa'd'ın sancağı altındaki Sâlih bin Mısırî'yi de öldürdü. Mufaddal bin Merahim denilen bir alçağın vuruşu ile şehit oldu. ,

Bundan sonra Akil oğlu Abdurrahman, Abdullah oğlu Muhammed, Avfoğlu Muhammed, Avfoğlu Avn da şahadet şerbetini içtiler.

Kerbela toprağı, ashabın kanları ile sulanmıştı. Sıra yavaş yavaş İmam Hüseyin'e (a.s.) geliyordu ki, **oğılu Ali Ekber** öne atıldı ve savaş meydanına girmek için izin istedi. (ki, Ali Ekber (a.s) Peygamber Efendimize çok benziyordu. Hatta Ashap; "Biz, Peygamberin (s.a.v.) simasını görmeyi arzu ettiğimizde ona (Ali Ekber) bakıyorduk" diyordular.

Ali Ekber'in (a.s) karşısında kimse duramıyordu. Herkes bir tarafa kaçıyordu. Diğer yandan susuzluk Ali Ekber'i şiddetle etkilemesine rağmen yine de düşman ordusuna çok ağır darbeler indirerek onlardan, 120 kişiyi aşkın insanı cehenneme gönderdi ve çadırlara geri döndü.

Daha sonra tekrar düşman ordusuna saldırıp, onlardan ağır bir yara alarak toprağın üzerine düştü ve o esnada yüksek bir sesle:

"Babacığım, şimdi ceddin Resulü Allah'ın (s.a.v.) cennet kadehiyle bana verdiği suyu doya doya içtim. Artık bundan böyle hiçbir zaman susamayacağım" diyordu.

Melunlar yere düşen Ali Ekber Hazretlerini, kılıçları ile parça parça ettiler. İmam Hüseyin (a.s.), Ali Ekber'in başına gelip şöyle buyurdu: "Ey yavrum, Allah, seni öldüren bu zâlim kavmi öldürsün, Allah'ın ve Resulullah (s.a.v.)'in hürmetini ortadan kaldırmaya ne kadar da cüret ettiler. Artık senden sonra dünyaya yazıklar olsun."

İmam Hasan'ın oğlunun şehadeti

Hız. Kasım, İmam Hasan'ın (a.s.) henüz buluğa erişmemiş oğlu idi... Ömer b. Sa'd'ın ordusunda bulunan Birravi şöyle söylüyor: "Bir çocuğun ata bindiğini gördük. Miğfer yerine kafasına sarık koymuştu. Ayaklarında da savaş çizmesi yoktu, yalnızca ayakkabı vardı. Ayakkabısının birinin de bağı çözülmüştü. Bunun sol ayağı olduğunu hâlâ unutmuyorum..."

İmam Ali'nin (a.s.) oğlu Ömer'in şehadeti

Ali oğlu Ömer savaş için ileri atıldı... Yezid'in askerinin istiklal bayrağına titremeler saldı. Yiğitliğin en yüksek derecesine varıp karşı düğüşçüleri yerlere yıktı. En sonunda şehadet şerbetini içti.

İmam Ali'nin (a.s.) oğlu Osman'ın şehadeti

"Ondan sonra **Hız. Ali'yyül Murtaza'nın oğlu Osman** savaş alanına doğru yürüdü... Sayısız düşmanı öldürdükten sonra Yezid Ebtahi oğlu Sinan tarafından şehit edildi.,

Hız. Hasan'ın (as) oğlu Abdullah'ın şehadeti

İmam Hasan oğlu **Abdullah** da, Kerbela'da amcası İmam Hüseyin'in (a.s.) yanında idi. Henüz on yaşlarında bir çocuktur. Amcasının feryatlarına daha fazla dayanamayarak bir anda kendini çadırlardan

dışarıya attı. Abdullah öyle diyordu: "Hayır, Allah'a and olsun ki, amcamdan ayrılmayacağım." Melunlar, Onu da şehit ettiler.

İmam Hüseyin'in (a.s.) kundaktaki evladının şehadeti

"İmam Hüseyin'in (a.s.) çadırın içerisinde bulunan çoluk çocuğu ve İmam Seccad hariç, bütün yaranları düşman tarafından öldürüldükten sonra; İmam Hüseyin (a.s.), şöyle yardım çağrısında bulundu:

"Acaba Peygamberin (s.a.v.) Ehl-i Beyt'ini savunacak bir kimse, hakkımızda Allah'tan korkacak bir muvahhit ve bize yardımda bulunacak bir yardımcı yok mudur?"

İmam Hüseyin'in (as) yardım dileme sesini çadırın içerisinde bulunan çoluk çocuk, duyar duymaz onların ağlama sesleri göklere yükseldi.

İmam (a.s.) çadırlara doğru dönüp şöyle buyurdu: "Yavrum Ali Eser'i de getirin, onunla da vedalaşayım." Küçük bebek babasının kucağındayken, Harmele onu hedef alıp şehadete ulaştırdı.

İmam (a.s.) bebeğin boğazından akan kanı göğse serpip şöyle dedi:
"Allah'ım! Onları azabına duçar eyle, onlardan hiçbir kimseyi geride
sağ bırakma ve onları ebedî olarak affetme!"

İmam Ali'nin (as) oğlu Abbas'ı şehadeti

H. Abbas'ın iki kolunu da kesti melunlar. Vücuduna onlarca ok saplandı ve mübarek başını yarıdılar. H. Abbas'ın şehadeti de böylece gerçekleşmiş oldu.

İmam Hüseyin (a.s.) Abbas öldürüldüğü zaman şöyle buyurmuştur:
"Belim şimdi kırıldı, çarem kalmadı ve düşmanlarım sevinmeye başladılar."

İmam Hüseyin'in (a.s.) yanındaki bütün erkekler Kerbela toprağında can vermişti. Artık Onu (a.s.) savunacak tek kişi kendisi idi.

Savaş meydanına girmeden evvel çadırlardaki kadınlarla ve oğlu Zeynnelâbidin ile son kez vedalaştı. Onlara son nasihatlerini etti.

İmam Seccad, [12 imamın 4.cüsüdür] Kербela günü hasta idi ve silah taşıyacak takati yoktu. Ancak, İmam Hüseyin (a.s.)'ın feryatları karşısında, babasına yardım etmek için bir ara kendini çadırlardan dışarı attı.

"Ümmü Gülsüm, "Yavrum geri dön" diyordu. Cevabında, "Hala, bırak Resulullah (s.a.v.)'in evladının yanında savaşıyım" buyurdu.

İmam Hüseyin (a.s.)'ın kendisi yüksek bir sesle, "**Bacı, onu çadırlara geri çevir ki, yeryüzü Muhammed evlatlarının neslinden boş kalsın**" buyurdular.

Artık Onun (a.s.) sırası gelmişti. Karşısındaki binlerce kişilik ordu ile baş başa idi. İmam Hüseyin (a.s.), çocukları, ailesi ve dostları gözleri

önünde öldürüldükleri halde kendisine hakim ve sağlam bir yürekle düşman karşısında duruyordu.

Bu büyük insan karşısında, O'nu (a.s.) öldürme noktasında tereddüt geçiren askerleri harekete geçirmek için Ömer'in komutanlarından Amr b. Haccac ez-Zübeydî askerlere; "Ey Küfeliler! İtaat etmeyi ve toplumun birliğini korumayı sürdürün. Dinden ok gibi fırlayıp çıkan ve imama (Yezid) karşı gelen kimseyi öldürme hususunda kuşkuya düşmeyin" diyordu.

Hüseyin (a.s.), Fırat'ın kenarındaki toprak setten çadırındayken, Şimr b. Zilcevşen bir grup adamıyla karşısına çıktı. Etrafını sardılar. İçlerinde

Mâlik b. Nesr el-Kindî denilen biri öne atıldı. İmam Hüseyin (a.s.)'a sövdü ve başına bir kılıç indirdi. Bu kılıç darbesi İmam'ın (a.s.) başında

miğferi parçalamış ve başı isabet almıştı. Yara kanıyordu. Miğfer kanla doldu. İmam Hüseyin (a.s.) ona dedi ki: "Sağ elinle bir şey yiyemeyesin, onunla bir şey içemeyesin ve Allah, seni zalimlerle birlikte haşır etsin."

Sonra miğferi attı. Bir bez istedi, onunla başını sardı. Başka bir miğfer istedi. Onu başına koydu. Sonra etrafını sarıkla sardı. Şimr b. Zilcevşen ve etrafındakiler uzaklaşıp yerlerine döndüler. Biraz bekledi, tekrar geri döndü. Onlar da, İmam'a (a.s.) geri döndüler ve etrafını sardılar. Hüseyin bin Ali (a.s.) ata binip kılıcını eline aldı ve şiirler okuyarak düşman ordusuna saldırdı.

Bu güçlü arslanın karşısında ne yapacağını şaşırان Küfe leşkerleri, onun direncini kırmak için kendisine bir damla suyu dahi vermemeyi kararlaştırmışlardı.

Küfe halkı, Hz. Hüseyin (a.s.) su aradığı bir anda ona saldırdılar.

Kendisi her ne kadar atıyla Fırat'a girmek istedi ise de onlar toplu olarak hücum edip, kendisini Fırat'tan uzaklaştırdılar. Ve yine Hüseyin (a.s.) su arıyordu. Şimr de ona, "Allah'a and olsun ki, Fırat'a giremeyeceksin, ateşe gireceksin" diyordu.

Hüseyin b. Ali (a.s.), aralıksız olarak düşmana saldırıp, şiddetle savaşıyor ve her saldırısında düşmandan bazılarını yere seriyordu. Bu esnada aniden düşman, İmam'a ruhî bir darbe vurup onu mağlup etmeye karar aldı. Bu maksatla Hazret'le çadırların arasına girerek hamleyi çadırlara doğru yöneltti.

Bu esnada İmam (a.s.) yüksek bir sesle şöyle feryad etti: "Ey Ebu Süfyan ailesine uyanlar! Eğer dininiz yok, kıyamet gününden de korkmuyorsanız, hiç olmazsa dünyanızda hür kişiler olun. Eğer Arap olduğunuzu iddia ediyorsanız hasebinize dönün ve insanlık şerefınızı koruyun."

Şimr cevaben, "Ya Hüseyin, ne söylüyorsun?" dedi.

İmam (a.s.) cevaben şöyle buyurdu: "Ben, sizinle siz de, benimle savaşıyorsunuz. Bu kadınların ne suçu var? Ben hayatta olduğum müddetçe zorbalarınızı Ehl-i Beyt'ime saldırmaktan alıkoyun."

İmam Hüseyin (a.s.) verdiği büyük mücadelenin arkasından Muharrem'in onuncu günü, Cuma günü öğleden sonra görülmemiş kin, intikam ve vahşet ile şehit edildi. Şehit edildiğinde elli yedi

yaşında idi. Rabbim şefaathlerine nail eylesin.

(Geniş bilgi ve hikmetler için bkzn. Prof. Dr. [Haydar Baş](#), İmam Hüseyin eseri) H: Akın Aydın

